

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

סנהדרין- דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כגון אנא דן דיני ממונות ביחיד.	רב נחמן:											■	ה.
כגון אנא דן דיני ממונות ביחיד.	וכן אמר רבי חייא:											■	ה.
כגון אנא - דגמירנא וסבירנא, ונקיטנא רשותא. אבל לא נקיט רשותא - דיניה לא דינא. או דילמא: אף על גב דלא נקיט רשותא דיניה דינא?	איבעיא להו:											^	ה.
דמר זוטרא בריה דרב נחמן דן דינא וטעה, אתא לקמיה דרב יוסף	תא שמע:											○ !	ה.
אם קיבלוך עליהו - לא תשלם, ואי לא - זיל שלים.	אמר לוי: [רב יוסף]											■ !	ה.
שמע מינה: כי לא נקיט רשותא - דיניה דינא, שמע מינה.												!	ה.
האי מאן דבעי למידן דינא, ואי טעה מיבעי למיפטרא - לישקול רשותא מבי ריש גלותא.	רב:											■	ה.
לשקול רשותא מבי ריש גלותא.	וכן אמר שמואל:											■	ה.
פשיטא, מהכא להכא ומהתם להתם ומהכא להתם מהני דהכא שבט והתם מחוקק.												^	ה.
(בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה - אלו ראשי גליות שבבבל, שרודין את ישראל בשבט. ומחוקק מבין רגליו - אלו בני בניו של הלל, שמלמדין תורה ברבים.	כדתניא:											■ ^	ה.
מהתם להכא מאי?												^	ה.
דרבה בר חנה דן דינא וטעה, אתא לקמיה דרבי חייא.	תא שמע:											○ !	ה.
אי קיבלוך עליהו - לא תשלם, ואי לא - זיל שלים.	אמר ליה: [רבי חייא]											■ !	ה.
והא רבה בר חנה רשותא הוה נקיט, שמע מינה: מהתם להכא - לא מהני, שמע מינה.												!	ה.
ולא מהני?												◊	ה.
והא רבה בר רב הונא כי הוה מינצוי בהדי דבי ריש גלותא אמר: לאו מנייכו נקיטנא רשותא, נקיטנא רשותא מאבא מרי ואבא מרי מרב, ורב מרבי חייא, ורבי חייא מרב?	[רבה בר רב הונא]											○ ◊	ה.
במילתא דעלמא הוא דאוקים להו.												!	ה.
וכי מאחר דלא מהני, רבה בר חנה רשותא דנקט למה לי?												◊	ה.
לעירות העומדים על הגבולין.												!	ה.
מאי רשותא?												^	ה.
כי הוה נזית רבה בר חנה לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחי יורד לבבל, יורה?	[רבי חייא לרבין]											○ !	ה.
יורה.	[רבין]											■ !	ה.
ידין?	[רבי חייא לרבין]											○ !	ה.
ידין.	[רבין]											■ !	ה.
יתיר בכורות?	[רבי חייא לרבין]											○ !	ה.
יתיר.	[רבין]											■ !	ה.
כי הוה נזית רב לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחותי יורד לבבל, יורה?	[רבי חייא לרבין]											○ !	ה.
יורה.	[רבין]											■ !	ה.
ידין?	[רבי חייא לרבין]											○ !	ה.
ידין.	[רבין]											■ !	ה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יתיר בכורות?	[רבי חייא לרבין]											ה.
אל יתיר.	[רבין]											ה.
מאי שנא למר דקא קרי בן אחי, ומאי שנא למר דקא קרי בן אחות?												ה.
וכי תימא הכי הוה מעשה												ה.
איבו, וחנה, ושילא, ומרתא, ורבי חייא - כולהו בני אבא בר אחא כרסלא מכפרי הון	והאמר מר:											ה.
רב בר אחוה דהוה בר אחתיה, רבה בר חנה בר אחוה דלאו בר אחתיה .												ה.
ואי בעית אימא: על שם חכמתו דכתיב (משלי ז) אמר להכמה אחתי את.												ה.
יתיר בכורות?	[רבי חייא לרבין]											ה:
אל יתיר.	[רבין]											ה:
מאי טעמא?												ה:
אילימא משום דלא חכים												ה:
הא קא אמרינן דחכים טובא												ה:
אלא משום דלא בקי במומי												ה:
שמונה עשר חדשים גדלתי אצל רועה בהמה לידע איזה מום קבוע ואיזה מום עובר	והאמר רב:											ה:
אלא: לחלק לו כבוד לרבה בר חנה.												ה:
ואיבעית אימא: משום הא גופיה, דרב בקי במומי טפי, ושרי מומי דלא ידעי אינשי, ואמרי: כי האי גוונא שרא רב, ואתו למשרי מום עובר.												ה:
יורה?	[רבי חייא לרבין]											ה:
יורה.	[רבין]											ה:
אי גמיר - רשותא למה לי למישקל?												ה:
משום מעשה שהיה.												ה:
פעם אחת הלך רבי למקום אחד, וראה בני אדם שמגבלין עיסותיהם בטומאה. אמר להם: מפני מה אתם מגבלין עיסותיכם בטומאה? אמרו לו: תלמיד אחד בא לכאן, והורה לנו מי בצעים אין מכשירין. - והוא - מי ביצים דרש להו. ואינהו סבור: מי בצעים קאמר.	דתניא:											ה:
וטעו נמי בהא: מי קרמיון ומי פיגיה - פסולין, מפני שהן מי (בצעים). ואינהו סבור: מדלגבי חטאת פסילי - אכשורי נמי לא מכשרי. ולא היא, התם לענין חטאת - בעינן מים חיים, הכא - אכשורי כל דהו												ה:
באותה שעה גזרו: תלמיד אל יורה אלא אם כן נוטל רשות מרבו.	תנא:											ה:
מותר ללתות חטיין בפסח.	תנחום בריה דרבי אמי איקלע לחתר, דרש להו:											ה:
לאו רבי מני דמן צור איכא הכא	אמרו לו:											ה:
תלמיד אל יורה הלכה במקום רבו, אלא אם כן היה רחוק ממנו שלש פרסאות כנגד מחנה ישראל	ותניא:											ה:
לאו אדעתאי.	אמר להו: [תנחום בריה דרבי אמי]											ה:
רבי חייא הזייה לההוא גברא דהוה קאי בבית הקברות, אמר ליה: לאו בן איש פלוני כהן אתה?	[רבי חייא]											ה:
אמר ליה: אין, אבוה דההוא גברא גבה עינים הוה, נתן עיניו בגרושה וחיללו.												ה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
פשיטא, לפלגא - הא קאמר דמהני. על תנאי מאי?													⋄	ה:
הרי אתה ברשותנו, עד שתבא אצלנו.	תא שמע: דאמר ליה רבי יוחנן לרב שמן:												⋄	ה:
שנים שדנו - דיניהם דין, אלא שנקרא בית דין חצוף.	גופא, אמר שמואל:												⋄	ה:
יחיב רב נחמן וקאמר להא שמעתא.	[רב נחמן]												■	ה:
אפילו שנים מזכין או שנים מחייבין ואחד אומר איני יודע - יוסיפו הדיינין.	איתיביה רבא לרב נחמן:												⋄	ה:
ואי איתא - להו כשנים שדנו													⋄	ה:
שאני התם דמעיקרא אדעתא דתלתא יתיבי, הכא - לאו אדעתא דתלתא יתיבי.													⋄	ה:
הדין - בשלשה, ופשרה - בשנים. ויפה כח פשרה מכח הדין. ששנים שדנו - בעלי דינין יכולין לחזור בהן, ושנים שעשו פשרה - אין בעלי דינין יכולין לחזור בהן.	איתיביה: רבן שמעון בן גמליאל:												⋄	ה: